

Cal Guarro o cal Dalmau

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Nucli antic (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament C/Major, 36 (08271 Santa Margarida de Montbui)

Coordenades:

Latitud: 41.55641
Longitud: 1.6037
UTM Est (X): 383561
UTM Nord (Y): 4601468

Classificació

Número de fitxa 08250-54
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA núm.6034
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 3617608CG8031N

Fitxes associades:

[Nucli Antic de Santa Margarida de Montbui](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa: dt., 27/04/2010 - 02:00

Descripció

Edifici de planta quadrangular cobert a quatre aigües, que omple la cantonada del carrer Major amb la Plaça de Catalunya i el carrer Travessia Anselm Clavé Compta amb planta baixa, primer pis i golfes. La construcció és feta amb mur de paredat irregular, arrebossada posteriorment amb ciment i pintada en color marró. A la part posterior de l'edifici s'adossa un cos quadrangular i un mur cobert amb teula, que protegeix un pati posterior de grans dimensions. La façana principal es troba encarada al carrer Major, i s'obre amb un portal central acabat amb un arc escarser, actualment desvirtuat pel balcó del primer pis. A banda i banda s'obren dues finestres adintellades, protegides amb reixes, i també desvirtuades pels balcons del primer pis, que s'escauen just a sobre de la llinda. Un sòcol recorre la planta baixa de l'edifici, sobresortint de la línia de façana. Al primer pis s'obren tres balcons de gran volada, producte d'una reforma posterior de la casa -1918-. Tots tres són acabats a la part superior de forma allindada i decorats amb un guardapols sobreposat que al centre de la llinda imita un petit arc conopial. Les dimensions d'aquests balcons, obra d'una reforma posterior de la casa, són el motiu del trencament de les llindes i arcs de les obertures de la planta baixa. El pis de les golfes s'obre amb tres petits ulls de bou, que s'escauen simètricament amb les obertures del primer pis i planta baixa. La façana lateral, encarada a la plaça Catalunya, manté la mateixa composició decorativa, obrint-se amb dues finestres quadrangulars a la planta baixa, que sobresurten enreixades, i tres obertures al primer pis. Les obertures del primer pis, són força irregulars, destacant-ne una rectangular de petites dimensions, una altre rectangular al centre, de majors dimensions, i un balcó amb dues mitges finestres corbades a banda i banda, que formen un conjunt unificat. Les obertures del primer pis són acabades amb llinda, que de forma similar a la façana principal es decoren amb un guardapols sobreposat ornamentat amb un petit arc conopial al centre. Per les similituds decoratives, aquestes obertures podrien ser obra també de la reforma del 1918. Al pis de les golfes s'obren dos ulls de bou de petites dimensions. El cos adossat al cantó de migdia de la casa, seguint la línia de carrer, sembla un afegit posterior. Es troba format per planta baixa i primer pis, i es troba acabat amb un terrat pla sobre la primera planta, que es protegeix amb balustres. La façana posterior de la casa compta amb obertures formades per finestres a l'alçada del primer pis, i ulls de bou al pis de les golfes. Com a elements decoratius destacables, l'edifici compta amb un seguit de culs de llàntia amb decoració vegetal concretament fulles - ubicats al final de cadascuna de les canaleres de plom que recorren la façana, i que semblen haver tingut al seu dia una altra funció. Destaca especialment el gran ràfec o barbacana de la teulada, que sobresurt en gran mesura vers al carrer.

Observacions:

Vinculada històricament a la casa existeix la veïna Sala de Cal Guarro, que a la dècada del 1930 era un dels cafès més populars de Montbui i un dels llocs habituals de reunió dels veïns d'ideologia esquerrana. Actualment només s'aprecien els paraments exteriors, ja que l'interior es troba convertit en magatzem. La casa del Cal Guarro comptà amb un important trull d'oli que estigué en actiu fins a la dècada del 1970. Actualment els propietaris asseguren que no es conserva cap peça de l'antiga indústria.

Història

Aquesta casa ha estat propietat de diferents famílies. El mot de Cal Guarro prové del masover. Una de les famílies foren grans propietaris de Montbui i la seva finca s'estenia a l'altra banda del carrer on avui dia resten uns edificis destinats al trull d'oli i també una sala de cafè

Bibliografia

ALVAREZ R (1986) Història de Santa Margarida de Montbui. Treball inèdit. CASTELLTORT et alii (1989) Santa Margarida de Montbui. El nostre poble. Ajuntament de Santa Margarida de Montbui.
TORRAS I RIBÉ J (1991) "Santa Margarida de Montbui" . Història de l'Anoia. Vol II. Ed. Parcir. Pàg. 13-47. RAURICH J. SANTACANA M (1982) "L'activitat econòmica a l'àrea igualadina " a Banca Catalana. Núm. 66. pàg.32-50

